

Alfons Raichert, Bytkow, 1925.

In de zomer van 1957 ben ik voor de eerste keer na 18 jaar weer naar Polen gegaan, er was sprake van een politieke ommekeer onder Gomulka. Het zou veilig zijn naar Polen te reizen.

De Poolse ambassade organiseerde zelfs een reis. Ongelofelijk! Hoewel, het was natuurlijk communistische propaganda. De voorzitter van *Polen in Nederland* noemde ons landverraders en voorspelde dat we gearresteerd zouden worden en dat we nooit meer terug zouden terugkomen.

Bij het vertrek uit Breda omhelsde mijn vrienden me alsof ze me niet meer zouden terugzien. Stilletjes vreesde ik dat ze nog wel eens gelijk konden krijgen. Onze koffers puilden uit van cadeaus voor de familie.

Bij de Oost-Duitse grens stikte het van voor Vopo's, en bij de grens met Polen stonden ze oog in oog met Poolse soldaten als slaggers en stieren. Maar wij werden als koningen binnengehaald. Sommige van ons kuste de grond.

De volgende morgen om 5:30 uur kwamen we aan een Katowice, op het voor mij zo vertrouwde station. Mijn zuster woonde nog in het ouderlijk huis.